

ת"פ (תל אביב) 50984-12-20 - מדינת ישראל נ' מאיר ארזואן - עניינו הסתיים

ת"פ (תל-אביב-יפו) 50984-12-20 - מדינת ישראל נ' מאיר ארזואן - עניינו הסתיים ואח'שלום תל-אביב-יפו
ת"פ (תל-אביב-יפו) 50984-12-20
מדינת ישראל

נגד

1. מאיר ארזואן - עניינו הסתיים

2. שרון בליה

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו
[17.09.2024]

כבוד השופט איתן קורנהאוזר

ע"י ב"כ עוה"ד ספיר יגר

ע"י ב"כ עוה"ד איתן סבג

גזר דין - לגבי הנאשם 2

רקע ועובדות כתב האישום

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן, בעבירות הבאות: זיוף סימני זיהוי של רכב, לפי סעיף 413ט לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 סיפא בצירוף סעיף 32 לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

בהתחשב באופי טיעוני הצדדים, יוצגו כעת עובדות כתב האישום המתוקן באופן מפורט: חברת "ברניקס" היא חברה בינלאומית המספקת שירותי הובלה משורינית לכספים ולדברי ערך באמצעות מכונות משורינות המובילות כסף מזומן רב בין סניפי בנקים ומוסדות פיננסיים בישראל (להלן: "משאית ברניקס").

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 8.12.20, קשר הנאשם קשר עם הנאשם 1 (להלן: "ארזואן"), לפרוץ למשאית ברינקס ולגנוב ממנה כסף מזומן. התכנית, אותה הגה ארזואן בסיוע הנאשם, הייתה לפרוץ לדלת אחורית של משאית ברינקס בזמן שהמשאית חונה בחניון הרכבים של חברת ברינקס, כשאין לידה איש, להיכנס לתוכנה ולהכין תשתית בתוך המשאית אשר תקל על פריצתה בהמשך, זאת באמצעות הכנסת חוט קשירה בין הדלת למשקוף הדלת וקשירתו לידית הפנימית של הדלת האחורית, חיתוך אזור הבריוח של הכספת שבתוך המשאית באמצעות כלי עבודה חד, כך שתישאר פתוחה, והנאשמים יוכלו למשוך מחוץ למשאית את החוט באופן בו תפתח הדלת האחורית. לאחר הדבקת החוט באמצעות סיליקון לאורך מסגרת הדלת עד לחלקה העליון, יצבעו הנאשמים את החוט בצבע לבן, צבעה של המשאית, על מנת שלא יבחינו בכך. בהמשך, כשמשאית הברינקס תתחיל בנסיעה ותכיל בתוכה כספים רבים הנאספים ממקורות שונים, היה בכוונת הנאשמים לעקוב אחריה באמצעות נסיעה ברכב שכור בעל לוחיות רישוי מזויפות, ובזמן הנכון, כשמשאית הברינקס תעצור - למשוך את החוט שמחוץ לדלת, לפתוח את הדלת האחורית, להיכנס למשאית הברינקס, לגנוב מתוך הכספת את הכסף שנמצא בה ולהימלט מהמקום באמצעות הרכב השכור (להלן: "התכנית העבריינית").

במסגרת הקשר ולצורך סיוע לביצועה של התכנית העבריינית, בתאריך 4.12.2020, שכר הנאשם רכב. בתאריך 7.12.20, לצורך זיוף לוחיות הרישוי של הרכב השכור, רכשו הנאשמים בצוותא חדא מקדח באמצעותו ניתן להחליף ברגים בלוחיות רישוי וארזואן שילם עבורו. בסמוך לתאריך 8.12.20, זייפו הנאשמים את סימני הזיהוי של הרכב השכור בכך שהתקינו עליו לוחיות רישוי גנובות. באותן נסיבות, הצטיידו הנאשמים באפודה זוהרת בה מופיע הכיתוב "ביטחון" וזאת במטרה להסוות את זהותם. בנוסף, החזיקו הנאשמים ברכב השכור במוט ברזל, כפפות לטקס, זוג כפפות, חם צוואר, כובע מצחייה ושני כובעי צמר.

ביום 8.12.20 בסמוך לשעה 20:00, הגיעו הנאשמים באמצעות הרכב השכור לחניון חברת הברינקס בתל אביב, חנו בסמוך לחניון, ירדו מהרכב ונכנסו לתוך החניון כשאחד מהם לבש אפודה זוהרת מעל לבגדיו. הנאשמים חבשו מצחייה ועטו מסיכה על פניהם. לצורך ביצוע התכנית, בין השעות 20:00 ועד 20:55 לערך, הסתובבו הנאשמים בין המשאיות שבחניון כשהם אוחזים בידם בפנס ומאירים על המשאיות ובוחנים אותן. בהמשך למתואר, עזבו הנאשמים את המקום.

בתאריך 9.12.20 בסמוך לשעה 18:35, הגיעו הנאשמים שוב לחניון הברינקס בתל אביב באמצעות הרכב השכור עליו לוחיות זיהוי מזויפות, חנו בסמוך לחניון ונכנסו אליו כשאחד מהם לבש אפודה זוהרת מעל לבגדיו, הנאשמים חבשו כובע מצחייה ועטו מסיכה על פניהם. אחד הנאשמים אחז במוט שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה. בהמשך למתואר, ניגשו הנאשמים למשאית ברינקס והנאשם סייע לארזואן לפרוץ אליה בכך שהאיר על המשאית באמצעות פנס ואבטח את ארזואן אשר החדיר חפץ חד למסגרת דלת הצד, חוט פשתן בין הדלת למשקוף, קשר אותו לידית הפנימית של הדלת ואז פתח את הדלת על ידי משיכה של הידית הפנימית. מיד ובסמוך לאמור, נכנס ארזואן למשאית וחתך באמצעות כלי עבודה חד את אזור הבריוח של ארון הכספת שהיה בתוך המשאית ובו נוהגים להחזיק כסף, תוך שגרם לנזק לבריוח הנעילה של הכספת כך שלא ניתן היה לנעול אותה. באותן נסיבות, השחיל ארזואן חוט פשתן דרך חריץ הדלת האחורית כאשר קצה אחד שלו נקשר לידית פתיחת הדלת האחורית של המשאית והקצה השני של החוט הודבק באמצעות סיליקון לאורך מסגרת הדלת ועל לחלקה העליון, ואז הכניס את קצה החוט לתריס האוורור הפנימי של הרכב כשהחוט הוסתר מחוץ לרכב על מנת שיהיה ניתן למשוך אותו מבלי להיכנס למשאית ולבצע את הגניבה.

ארזואן אף צבע את החוט בצבע לבן לשם הסוואה. שווי הנזק שגרמו הנאשמים למשאית הברינקס הוא כ- 9,360 ₪. בהמשך, בסמוך לשעה 01:00 עזבו הנאשמים את החניון ברכב השכור ונסעו לכיוון קריית גת, כאשר במהלך הנסיעה עצרו והחליפו את לוחיות הרישוי המזויפות ללוחיות המקוריות ואז המשיכו בנסיעתם, על מנת לטשטש את עקבותיהם. בהמשך למתואר, הבחינו עובדי הביטחון של חברת הברינקס במעשים ודיווחו על כך למשטרה.

בתאריך 10.12.20 בסמוך לשעה 6:30 ועל מנת להוציא את תכניתם לפועל, הגיעו הנאשמים לחניון הברניקס בתל אביב באמצעות הרכב השכור עליו לוחיות רישוי מזויפות. במקביל, ולאחר הדיווח של עובדי ביטחון בחברת הברניקס למשטרה, יצאו עובדי הביטחון במשאית שנפרצה יום קודם לכן, בליווי שוטרים סמויים, מהחניון בסמוך לשעה 7:00. בסמוך לשעה 7:49, לצורך מימוש התכנית, החלו הנאשמים לעקוב אחר המשאית בכך שנסעו ברכב השכור אחרי המשאית אשר עצרה בנקודות איסוף שונות והנאשמים עצרו בסמוך. באותן נסיבות, לאחר שעובדי חברת הברניקס שהיו במשאית עזבו אותה ונכנסו לנקודת איסוף, ירד ארזואן מהרכב כשהוא לבוש באפודה זוהרת מעל מעילו, שעליה כתובה המילה "ביטחון" בצבע שחור, חבש כובע מצחייה שחור, עטה על פניו מסיכה שחורה וכפפות חד פעמיות על ידיו. ארזואן ניגש לעבר הדלת האחורית של המשאית, שם מוחזקת הכספת והחל למשוך את החוט שהודבק יום קודם לכן, אך החוט נקרע והנאשם השליך אותו ושב לרכב השכור. מיד בסמוך לאמור, יצאו הנאשם וארזואן מהרכב השכור וניגשו למשאית, כאשר הנאשם לבש חולצה ומכנסיים בצבע שחור ומעל חולצתו אפודה זוהרת בצבע צהוב, חבש כובע מצחייה, עטה מסיכה על פניו וכפפות חד פעמיות על ידיו. ארזואן הרים מהרצפה את החוט שנקרע, אותו השליך קודם לכן, וניסה לפתוח באמצעותו את הדלת האחורית של המשאית בכך שהכניסו לפתח האוויר של המשאית, ואילו הנאשם עמד לצדו וסייע לו לפרוץ לרכב בכך שתצפת ואבטח את המקום.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, בהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר. תסקירי שירות המבחן

3. שירות המבחן ערך מספר תסקירים אשר עיקרם יפורט להלן בתמצית:

במסגרת התסקיר הראשון, ציין שירות המבחן כי הנאשם בן 30, נשוי ללא ילדים, ולחובתו 2 הרשעות קודמות. שירות המבחן סקר את תולדות חייו של הנאשם, אשר סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא במסגרתו ריצה עונש מאסר. לדבריו, מגיל צעיר עבד בעבודות מזדמנות עקב מצב כלכלי קשה במשפחתו וכיום הוא עובד בתור נהג משאית מזה כעשרה חודשים. הנאשם מוכר לשירות המבחן בין השנים 2016-2021 בגין הרשעותיו הקודמות, כאשר בעבר הוא שולב בקבוצות טיפוליות שונות אך התקשה לקחת חלק פעיל ולערוך שינוי משמעותי בדפוסי התנהגותו. כך, גם במקרה הנוכחי הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצרים במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה, אולם הנאשם לא שיתף פעולה בהגעה לפגישות ולבדיקות שתן. לגבי ביצוע העבירות, הנאשם הודה באופן חלקי במיוחס לו והתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי לאור מעורבותו בפלילים בשנים האחרונות, הסנקציות העונשיות הקודמות שהוטלו על הנאשם לא הועילו ולא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות נשוא כתב האישום. עוד העריך שירות המבחן, כי הנאשם מצמצם מחומרת מעשיו, בעל נטייה להגמשת גבולות החוק תוך רצון להשגת כסף קל, מתקשה בהפעלת שיקול דעת בוגר ובהצבת גבולות פנימיים. לנאשם מוטיבציה נמוכה לערוך שינוי חיובי באורחות חייו, כאשר בעבר שלל הזדמנויות לשילוב טיפולי. עם זאת, לאור גילו הצעיר והעובדה כי לאורך השנים ניהל אורך חיים תקין, סבר השירות ששילובו בטיפול קבוצתי עשוי להטיב עמו. לאחר שהנאשם הביע נכונות לשילוב בטיפול, נדחה הדיון לשם כך.

במסגרת התסקיר השני, ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה לא עלה בידיו לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית, בשל המצב הביטחוני בארץ. לפיכך, התבקשה דחייה נוספת תוך שצוין כי על אף שתחילה הנאשם לא הגיע למסור בדיקות שתן אליהן זומן, בהמשך מסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם.

במסגרת התסקיר השלישי, ציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית החל מיום 19.12.23, נטל חלק פעיל בקבוצה והגיע לכלל המפגשים למעט פעם אחת. כמו כן מסר הנאשם בדיקות שتن נקיות מסם. עוד התייחס שירות המבחן לדברי הנאשם כי שולב בעבודה במפעל בתפקיד משמעותי עבורו. לצד האמור, קבוצת הטיפול בה שולב הנאשם הייתה קבוצה זמנית שנסגרה (התסקיר נכתב ביום 31.1.24), ולכן שוב עלה הצורך במציאת קבוצה מתאימה עבורו. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן למשך שנה. לעניין העונש, ציין שירות המבחן כי ענישה של מאסר בפועל תיפגע בסיכויי שיקומו של הנאשם ואף עלולה להביא לרגרסיה במצבו. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

במסגרת התסקיר הרביעי, שירות המבחן התייחס להתקדמותו של הנאשם כאשר בזמן הדחייה שולב במסגרת טיפולית חדשה בה נטל חלק פעיל החל מיום 7.5.24 למעט מפגש אחד אליו לא הגיע (התסקיר נכתב ביום 10.6.24). באשר לבדיקות שتن, הנאשם הוזמן בתקופת הדחייה למסירת דגימות, התייצב במועד אך התקשה למסור דגימה בשל שהות בודק בחדר הבדיקה. שירות המבחן ציין כי הנאשם התבלט בקבוצה הטיפולית לחיוב, וניכר כי הוא מוכון לעריכת שינוי בדפוסו העברייני. עם זאת, כאשר שירות המבחן ניסה לזמן את הנאשם למספר פגישות פרטניות, הנאשם לא הגיע בשל אילוצי עבודתו. כך, שירות המבחן ערך עם הנאשם שיחות טלפון ותיאר שביעות רצון מהקבוצה הטיפולית. שירות המבחן שב על התרשמותו ממאמציו של הנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית, לשתף פעולה וכן ציין כי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. לפיכך, חזר שירות המבחן על המלצתו להטלת צו מבחן למשך שנה לצד מאסר שירות בעבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות, תיארה את השתלשלות האירוע והשיטה בה נקטו הנאשמים לצורך הגשמת התכנית. בטיעוניה פירטה את התכנון המוקדם והמדוקדק שקדם לאירוע, אשר דרש תכנון רב ותעוזה, לצד שימוש באמצעים מיוחדים שכללו ציוד וכלים. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת האירוע ונסיבותיו החריגות כאשר מדובר בפריצה למשאית ברינקס המובילה מיליוני שקלים ממקום למקום ואין מדובר במקרה רגיל של פריצה לרכב. ב"כ המאשימה התייחסה לחלקו של הנאשם באירוע תוך שטענה כי מדובר בנאשם אשר נטל חלק אקטיבי ומשמעותי מאוד במסכת העבריינית, לרבות תכנון והכנה שארכו מספר ימים, מעשים העולים כדי סיוע מהותי ואינטגרלי לביצוע העבירה. התובעת פירטה את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, ובהם זכות הקניין, תחושת הביטחון של הציבור ואף פגיעה במוניטין חברות העוסקות בבלדרות כספים. בנוסף, עמדה על הנזק הפוטנציאלי הגלום במעשים בשל אפשרות להתלקחות אלימה באירוע מסוג זה. אשר למתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירות רכוש מהחמורות ביותר ועתרה לקביעת מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשי מאסר. לגבי מיקום הנאשם במתחם הענישה, ציינה ב"כ המאשימה את גילו הצעיר, עברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות, וכן כי ריצה מאסר בדרך של עבודות שירות בעברו. כמו כן, התייחסה לאמור בתסקירי שירות המבחן מהם ביקשה להסיק כי חלה לאחרונה נסיגה מצד הנאשם ביחסו להירתמות הטיפולית, כאשר התקשה לשתף פעולה בטיפול הפרטני שהוצע לו וכן למסור בדיקות שتن. לפיכך, טענה ב"כ המאשימה כי אין המדובר במקרה בו יש לסטות לקולא ממתחם הענישה שנקבע. בנסיבות אלה ביקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

5. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לקבלת האחריות של הנאשם על ביצוע העבירות, במסגרת הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, וטען כי תיקון כתב האישום כולל שינויים דרמטיים. לטענתו, אין מחלוקת כי מי שהגה את התכנית העבריינית ואת כל דרך הפעולה הוא ארזואן, כשחלק משיטתו בה נקט בתיקים קודמים הוא נוהג לצרף אליו נאשם אחר, צעיר, שאינו בקיא באותה שיטה. לטענתו, מדובר בצעיר חסר ניסיון שהתפתה להצטרף לארזואן, כשמטרת צירופו היא לאפשר לארזואן לחמוק מהאירוע ולהטיל את האחריות על הנאשם, זאת בנוסף לתפקידו להאיר עם פנס או לכאורה לאבטח. כך, טען כי הנאשם שכר את הרכב והתברר לו בדיעבד כי מטרת רישום הרכב על שמו היתה שמלוא האחריות תיפול על כתפיו, כחלק מהשיטה בה נקט ארזואן. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, טען כי מדובר בסיוע לניסיון בלתי צליח, והמעט בחלקו של הנאשם: לטענתו, לא יוחסה לנאשם החלפת לוחיות הרישוי; רוכש המקדח היה ארזואן; הוגה התכנית היה ארזואן "ורק הוא"; המומחיות והשיטה הם של ארזואן, שביצע את המעשים, וכל חלקו של הנאשם היה להאיר בפנס ולכאורה לאבטח. ב"כ הנאשם טען כי שני טיעונים משפטיים צריכים להוביל לעונש של מאסר בעבודות שירות: עיקרון אחדות הענישה ושיקול השיקום. לגבי אחדות הענישה, פירט כי ארזואן נדון במסגרת של הסדר טיעון לעונש מוסכם של 29 חודשי מאסר בגין תיק זה ומקרה דומה. לכך הוסיף, כי לארזואן עבר פלילי מכביד מאד וכי ביצע את העבירות על אף שהיו תלויים כנגדו 3 מאסרים מותנים. במסגרת אותו הסדר טיעון, המאשימה ביקשה לצבור את המאסרים המותנים לעונש המוסכם, טיעון שהתקבל בחלקו בלבד. כך, טען כי יש לראות את עמדת המאשימה לעונש לגבי תיק אחד כנגד ארזואן כעומד על 15 חודשי מאסר, ומאחר והנאשם ללא עבר פלילי מכביד, עבר הליך שיקום משמעותי וכן הורשע בסיוע בלבד, יש לגזור עליו עבודות שירות בשם אחדות הענישה. לגבי סוגיית השיקום, טען כי חלפו כ-4 שנים מאז הוגש כתב האישום בינואר 2021, במהלכם לא נפתחו כנגד הנאשם כל תיקים חדשים. בהתאם למפורט בתסקירי שירות המבחן, טען כי הנאשם נרתם לתהליך טיפולי משמעותי, משנה חיים, בו שולב בטיפול קבוצתי, קבוצה שנסגרה לאור המצב הביטחוני, אך הנאשם המשיך בתהליך ושולב בהמשך במסגרת טיפולית נוספת שהוצעה לו. ב"כ הנאשם התייחס להתרשמותו של שירות המבחן, וטען כי בהתחשב גם בגילו הצעיר, עברו הפלילי שאינו רלוונטי, חלוף הזמן מביצוע העבירות וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש להסתפק בענישה הכוללת מאסר לריצוי בעבודות שירות. לחילופין, ככל שבית המשפט לא יקבל את עתירת ההגנה לגבי מתחם הענישה ויקבע מתחם אשר תחתיתו מאסר בפועל, ביקש ב"כ הנאשם לסטות ממנו משיקולי שיקום. בנוסף, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בעובדה כי על ארזואן לא הוטל רכיב של קנס.

6. הנאשם בדברו שב על קבלת אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה עליהם. לדבריו, לפני 4 שנים נקלע לקשיים בתקופת הקורונה וארזואן פיתה אותו לבצע את העבירות. בהמשך ציין הנאשם כי כיום הוא נמצא במקום אחר, מגיע למפגשים במסגרת הטיפולית בשירות המבחן ועושה מאמצים להגיע אף למסגרת טיפולית בעיר אחרת עקב סגירת הקבוצה בעיר מגוריו. הנאשם הוסיף כי התחתן לפני כשנה וחצי, וכיום הוא עובד בעבודה מסודרת בתור נהג משאית. כמו כן, ציין כי ברצונו להקים משפחה עם אשתו ולהפיק תועלת מהטיפול אשר לדבריו העלה אותו לדרך חדשה בחייו אותה הוא מבקש להמשיך.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מקרה זה עוסק בעבירת התפרצות לכלי רכב בכוונה לגנוב ממנו, אולם כובד המשקל בנסיבות המקרה אינו נתון לערכים המוגנים הקשורים לעבירות ברכב אלא אלה הקשורים לפגיעה ברכוש. כך, ההתפרצות למשאית הברניקס בוצעה בכוונה לגנוב ממנה, וכך - קשירת הקשר לביצוע פשע התייחסה אף היא לגניבה ממשאית הברניקס. באופן דומה, זיוף סימני זיהוי הרכב השכור ששימש את הנאשם ואת ארזואן להוציא את תכניתם העבריינית לפועל, נועד לשרת את המטרה של גניבה מרכב הברניקס. בהתחשב באופיו הייחודי כרכב משוריין המשמש להובלת כסף מזומן רב בין סניפי בנק ומוסדות פיננסיים, מדובר בפוטנציאל גניבה של מיליוני שקלים. בהתאם, ככל שהתכנית העבריינית היתה מתממשת עד תום, היה נגרם נזק משמעותי אף לחיי המסחר התקינים ולאמון שניתן בכלים אלה כחלק ממערכת המסחר הכלכלי.

8. ב"כ הנאשם ביקש ללמוד מהעונש עליו הסכימו הצדדים בעניינו של ארזואן לגבי העונש שיש להטיל על הנאשם, כחלק מעיקרון אחדות הענישה. כאמור לעיל, בעניינו של ארזואן הסכימו הצדדים על ענישה של 29 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה וכן תיק נוסף אותו צירף, בו ביצע עבירות דומות, וטוען "פתוח" לגבי אופן הפעלת מאסרים מותנים שהיו תלויים כנגדו (הופעלו לבסוף בחלקם בחופף ובחלקם במצטבר). בטיעונו, הוסיף עוד כי עברו הפלילי של ארזואן מכביד מזה של הנאשם. לפיכך, טען כי התביעה הביעה בהסדר זה את עמדתה כי העונש בגין העבירה המושלמת עומד על 15 חודשי מאסר.

הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות מושלמות - קשירת קשר לביצוע פשע וזיוף סימני רכב, וכן בעבירת סיוע להתפרצות לרכב בכוונה לגנוב. יש לציין כי העונש בגין עבירת קשירת הקשר לביצוע פשע עומד על שבע שנות מאסר. ביחס לביצוע עבירת הסיוע, לגביה קבע המחוקק עונש מירבי של מחצית העונש הקבוע לעבירה בשל ביצועה העיקרי, אין מדובר בבחינה אריתמטית:

"עונשו של מסייע נקבע בהתאם למאפייני הסיוע ולמידת תרומתו למימוש התוכנית העבריינית. בתוך כך, נבחנים, בין היתר, טיב, משך ועומק מעורבות המסייע, לצד חשיבות חלקו של המסייע ולאופן שבו הסיוע אפשר או הקל את מימוש התוכנית העבריינית"

(ע"פ 8606/22 אריאל ורדיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 71 בפסק דינו של כב' השופט אלרון (8.9.2024)). כך, ניתן להצביע על רמות ענישה שונות של מסייעים ביחס לעונשו של מבצע העבירה העיקרי, עד כדי עונש שווה של המסייע והמבצע העיקרי במקרים חריגים:

"בית משפט זה כבר הכיר באופן עקרוני בכך שיהיו מקרים בהם יצדיקו הנסיבות סטיה מהנחיית המחוקק עד כדי השוואת עונשו של המסייע לעונשו של מבצע העבירה העיקרי... ניתן להניח כי מקרים חריגים אלה יהיו במקום שבו התמונה הכוללת, גם אם לא הוכחה מעורבות המסייע בדרגת מבצע, מצביעות על חלק בעסקה שהוא ב"דרגת סיוע גבוהה" לעניין העונש. במקרה הנוכחי מתקיימות לטעמנו הנסיבות המצדיקות זאת, על פי התיאור שבכתב האישום." (ע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל, פסקה לט (8.2.2016)).

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם משמש כבסיס לבחינת טיעוני הצדדים. ב"כ הנאשם מזער בטיעונו כל היבט אפשרי בחלקו של הנאשם באירוע המתמשך, אולם נקודת המוצא המהווה את התשתית לדיון היא עובדות כתב האישום המתוקן. לא ניתן לטעון בשלב זה פרטים שלא הוסכמו על הצדדים וכלל לא הוכחו:

"מן הראוי שבית המשפט הגוזר את עונשו של נאשם שהודה בכתב אישום לצורך הסדר טיעון, לא יעשה שימוש בפרטים ועובדות שאינם נכללים במפורש בכתב האישום." (ע"פ 677/14 דנקר נ' מדינת ישראל, פסקה מ"ב (17.7.2014)). ראו עוד: ע"פ 5735/18 דוד גודובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 54 בפסק דינו של כב' השופט אלרון (9.12.2019); ע"פ 9702/16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 בפסק דינה של כב' השופטת ברון (13.9.2017).

יש לבחון את טיעוני הסנגור בהתאם.

9. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, יש לדחות את טיעוני הסנגור לגבי כך שחלקו של הנאשם הסתכם ב"להאיר עם פנס או לכאורה לאבטח". ניתן להתרשם מטיעונים אלה כי מדובר בפעולה מינורית ורגעית. אין כך הדבר. עובדות כתב האישום המתוקן מפרטות באופן מדוקדק את חלקו של הנאשם ואת חלקו של ארזואן במסכת המתמסכת של האירוע הפלילי, כפי שפורט בהרחבה:

- הנאשם קשר קשר עם ארזואן לביצוע פשע.

- הוגה התכנית העבריינית היה ארזואן, כפי שטען הסנגור, אולם בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן הנאשם סייע לו בכך. באופן זה, סיוע הנאשם החל כבר בשלב תכנון התכנית העבריינית במסגרת קשירת הקשר. יצוין עוד כי יש לדחות אף את טיעון הסנגור לפיו מדובר באותה שיטה עבריינית בה נוקט ארזואן מזה מספר שנים. עיון בשיטת הביצוע של המקרה הנוסף בו הורשע ארזואן, אותו צירף לתיק זה, מעלה כי מדובר בשיטת ביצוע שונה.

- הנאשם ביצע שורת פעולות, שנמשכו לאורך מספר ימים, ולא הסתפק ב"להאיר עם פנס או לכאורה לאבטח". אפרט תחילה סדרת פעולות שביצע הנאשם, בשלבי ההכנה שלאחר קשירת הקשר עם ארזואן, ולשם קידומו של קשר זה: הנאשם שכר רכב; כעבור שלושה ימים, לשם זיוף לוחית רישוי של אותו רכב, רכש הנאשם בצוואת עם ארזואן מקדח שישמש להחלפת ברגים של לוחית רישוי הרכב השכור; בסמוך ליום המחרת, זייף הנאשם עם ארזואן את סימני הזיהוי של הרכב השכור בכך שהתקינו עליו לוחיות רישוי גנובות; הנאשם וארזואן הצטיידו באפודה זוהרת עליה כיתוב "ביטחון", במטרה להסוות את זהותם; הנאשם וארזואן החזיקו ברכב השכור מוט ברזל, כפפות לטקס, כובע מצחיה ושני כובעי צמר.

- פעולותיו של הנאשם בהמשך בוצעו לאורך שלושה ימים נוספים, כאשר בכל אחד מימים אלה הגיע הנאשם עם ארזואן לזירת העבירה בתל אביב, תוך שהם מבצעים עבירות שונות לצורך קידום והוצאת תכניתם העבריינית אל הפועל, במשך פרק זמן משמעותי בכל מקרה, כפי שיפורט להלן.

- ביום 8.12.20 הגיע הנאשם עם ארזואן באמצעות הרכב השכור לחניון חברת הבריקס, ונכנס איתו לחניון כשאחד מהם לבש אפודה זוהרת מעל לבגדיו. שניהם חבשו כובע מצחיה ועטו מסיכה על פניהם, הסתובבו בחניון במשך כ-55 דקות בין המשאיות שבחניון כשהם אוחזים בידם בפנס ומאירים על המשאיות ובוחנים אותן.

- ביום 9.12.20, הגיע הנאשם שוב בצוותא עם ארזואן לחניון חברת הבריקס באמצעות הרכב השכור עם לוחיות הזיהוי המזויפות, השניים נכנסו לחניון כשאחד מהם לבש אפודה זוהרת מעל בגדיו, שניהם חבשו כובע מצחייה, עטו מסיכה על פניהם, ואחד מהם אחז במוט. בהמשך, ניגש הנאשם עם ארזואן למשאית ברינקס וסייע לארזואן לפרוץ אליה בכך שהאיר על המשאית באמצעות פנס ואבטח אותו בזמן שפרץ לרכב והכין אותו להתפרצות נוספת, לרבות בדרך של חיתוך בריח ארון הכספת שהיה בתוך הרכב. השניים גרמו בכך נזק למשאית הבריקס בשווי של כ- 9,360 ₪.

- בהקשר לפעולת הנאשם באבטחת ארזואן בעת שזה פרץ לרכב, יש לדחות את טיעון הסנגור כי הנאשם "לכאורה אבטח". הנאשם הודה בכך שאבטח פעולה זו וכך יש להתייחס לעובדה בה הודה.

- בהמשך, כעבור מספר שעות בסמוך לשעה 01:00, עזבו הנאשם וארזואן את החניון ברכב השכור, ובמהלך נסיעה לקרית גת החליפו את לוחיות הרישוי המזויפות של הרכב השכור ללוחיות המקוריות. פעולות אלה, כמו כל הפעולות שפורטו עד כה ככאלה שבוצעו בצוותא, הן פעולות שלא ניתן לנתק מהנאשם.

- בתאריך 10.12.20, הגיע הנאשם שוב בצוותא עם ארזואן לחניון הבריקס באמצעות הרכב השכור בו לוחיות רישוי מזויפות. בהמשך, לצורך מימוש התכנית העבריינית, החלו השניים לעקוב אחר משאית הבריקס ברכב השכור בו נסעו. מעקב זה נמשך לאורך מספר נקודות עצירה של משאית הבריקס. לאחר שעובדי חברת הבריקס שהיו במשאית עזבו אותה ונכנסו לנקודת איסוף, ירד ארזואן מהרכב השכור וניסע להתפרץ לרכב הבריקס. לאחר שהתעוררו קשיים בהתפרצות זו, יצא הנאשם מהרכב השכור יחד עם ארזואן, השניים ניגשו למשאית כאשר הנאשם לבש חולצה ומכנסיים בצבע שחור ומעל חולצתו אפודה זוהרת בצבע צהוב, חבש כובע מצחייה, עטה מסיכה על פניו וכפפות חד פעמיות על ידיו. בשלב זה ארזואן ניסע שוב לפרוץ למשאית הבריקס, ואילו הנאשם עמד לצדו וסייע לו לפרוץ לרכב בכך שתצפת ואבטח את המקום. גם במועד זה, אין מדובר ב"אבטח לכאורה" כטיעון הסנגור, אלא הנאשם הודה בכך שתצפת ואבטח את המקום.

- לא ניתן לקבל את טיעון הסנגור, המתבסס על הערכתו בלבד, כי ארזואן צירף את הנאשם לתכניתו על מנת לחמוק מהאירוע ולהטיל את האחריות על הנאשם. סדרת הפעולות שביצע הנאשם במשך מספר ימים ועומק מעורבותו בזירות ביצוע העבירות, מצביעות על חלקו המשמעותי בביצוע העבירות ועל חלקו הבלתי נפרד והנחוץ לשם השלמת ביצוען.

10. מכלול פעולות הנאשם, אשר בוצעו כחלק מהתכנית העבריינית במשך מספר ימים, כללו מעשים שונים ומצטברים המעידים על מעורבות עמוקה בסיוע להתפרצות ארזואן לרכב הברניקס. מדובר בסיוע לו תרומה כבדת משקל למימוש התכנית העבריינית, העולה כדי דרגת סיוע גבוהה. באופן זה, כאשר אין מידת סיוע במקרה אחד דומה לסיוע שניתן במקרה אחר, לא ניתן לקבל את טיעון הסנגור כי בשם עיקרון אחידות הענישה יש לקבוע רף ענישה של עבודות שירות, כנגזר מתוך 15 חודשי מאסר שהם כמחצית העונש המוסכם בין הצדדים בענין ארזואן לגבי שני כתבי אישום. מדובר בחישוב אריתמטי גרידא שאינו מתחשב בהיבטים המהותיים שפורטו לעיל. אף האופן בו חילק הסנגור את העונש המוסכם בענין ארזואן לשניים, בגין שני מקרים שונים, הוא בגדר חישוב אריתמטי שאינו מאפיין את הדין הפלילי. יש להוסיף כי לצד העובדה שארזואן הורשע במקרה זה גם בעבירת הפרת הוראה חוקית, וכן נסיבותיו האישיות המחמירות ביחס לאלה של הנאשם, הנאשם הורשע בגין סיוע בעבירה אחת ובשתי עבירות אחרות הורשע בביצוע העבירה המושלמת.

אף כאשר מדובר בנאשמים להם מיוחסות אותן עבירות מושלמות במהלך אותו אירוע, עיקרון אחידות הענישה אינו מחייב ביצוע חישוב אריתמטי, ותיתכן חריגה אף כשנסיבותיהם האישיות של הנאשמים זהות: "מושכלת יסוד לעניין זה היא כי לצד חשיבותו של עיקרון אחידות הענישה, מהווה הוא שיקול אחד במכלול השיקולים שיש לאזנם במטרה להגשים את תכלית הענישה. עיקרון אחידות הענישה אינו מחייב את בית המשפט לגזור עונשים לפי שוויון אריתמטי, מקום שניסבות ושיקולים נוספים מטים את הכף לעבר הבחנה בין עונשים במקרים דומים זה לזה. כמו כן, תיתכן חריגה מעיקרון אחידות הענישה אף כאשר קיימת זהות בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, מקום בו מצא בית המשפט כי שיקולי ענישה נוספים גוברים על עקרון אחידות הענישה." (ע"פ 207/16 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (15.10.2017)).

בנוסף, בעניינו של ארזואן מדובר היה בהסדר טיעון בו הסכימו הצדדים לגבי העונש שיוטל עליו. ענישה במסגרת של הסדר טיעון, מתחשבת לא פעם בנתונים שאינם רלוונטיים לענישה כשאינו בין הצדדים הסכמות. כך נקבע לגבי עיקרון אחידות הענישה, ביחס לעונש שהוטל במסגרת הסדר טיעון: "כוחה של השוואה מוגבל במישור העקרוני, מאחר שמערך השיקולים הפועלים ביחס לגיבושו של הסדר טיעון, ובפרט ביחס לענישה, רחב יותר מזה הקיים בפני בית משפט בבואו לגזור את דינו של נאשם בהתאם להוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין".

(רע"פ 3446/18 עאמר חרחש נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (19.6.2018)). לבסוף, יש להדגיש כי על בית המשפט לבחון, לשקול ולאזן, בין שיקולים שונים אשר עיקרון אחידות הענישה הוא אחד מהם:

"עקרון אחידות הענישה, עם כל חשיבותו, אינו שיקול העומד לעצמו, ואינו עקרון בלעדי שלעולם אין לסטות ממנו. מדובר בעקרון אחד מבין מכלול של שיקולים שיש להעריכם באיזון ראוי כדי להגיע לתוצאת ענישה שקולה." (רע"פ 6210/18 אוסמה אבו גאנם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.9.2018)). בנסיבות כוללות אלה, עניינו של ארזואן, כשלעצמו, אינו מביא לקביעת רף ענישה של מאסר בעבודות שירות בעניינו של הנאשם, בהתאם לעיקרון אחידות הענישה.

11. בחינת נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי מדובר באירוע לו פוטנציאל פגיעה חמור: במישור הקנייני - של גניבה מרכב המשמש להעברת סכומי כסף נכבדים בין סניפי בנק ומוסדות פיננסיים שונים (ראו: גניבת סכום של 4.7 מיליון ₪ ממשאית ברינקס - רע"פ 8316/05 מדינת ישראל נ' אילן סגל, פ"ד סב(1) 788; סכום של 4.2 מיליון ₪ בפסיקה המפורטת בהמשך); בהיבט הסכנה הנובעת מסיכוי להתלקחות של פגיעה פיזית, ככל שמאבטחי רכב הברינקס היו מנסים למנוע מהנאשם ומארזואן להשלים את ביצוע זממם.
- מדובר באירוע מתוכנן היטב, אשר הוצא לפועל לפרטיו במשך ימים בדרך של ביצוע שורת פעולות שונות, בהתאם לתכנית עבריינית סדורה, אירוע המעיד על תחכום משמעותי ותעוזה רבה. הנאשם לא היסס ליטול חלק פעיל אף בחלקה האחרון והנועז של התכנית העבריינית: מעקב אחר משאית הברינקס בעת שהיו בה מאבטחי החברה; יציאה מרכב המעקב אל אותה משאית; שימוש כמאבטח ניסיון ההתפרצות שבוצע על ידי ארזואן, בעודו עומד בסמוך למשאית הברינקס והמאבטחים עומדים לשוב אליה. נסיבות כוללות אלה מציבות מידת פגיעה ממשית וגבוהה בערכים המוגנים.
12. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי רמת הענישה משתנה בין מקרה למקרה, זאת בהתאם לנסיבותיו של אירוע העבירה מהן ניתן ללמוד על מידת הפגיעה בערכים המוגנים. כפי שפורט לעיל, אין להתייחס למקרה זה כאל כל מקרה מוכר של התפרצות לכלי רכב בכוונה לגנוב, אלא עיקר המיקוד צריך להיות באופי הרכב ובמהותו כמשמש להעברת כספים בשווי של מיליוני שקלים. פסקי דין בודדים שניתנו במקרים של התפרצות לכלי רכב המשמש לבלדרות כספים, בנסיבות שאין זהות למקרה הנדון, מעידים על הצורך בענישה משמעותית:
- ת"פ(ת"א) 2118-06-16 מדינת ישראל נ' דוד ביטון (28.2.2023): מקרה אשר דן בנאשם שהורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת כלי פריצה לרכב בצוואת וניסיון פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוואת. מדובר בנאשם שביצע בצוואת עם ארזואן את העבירות בנסיבות דומות עד מאד לאלה בהן הורשע הנאשם, הגם שתכנית ההתפרצות למשאית הברינקס היתה שונה וכן מסכת האירוע הסתיימה עוד בטרם בוצע השלב האחרון והחמור שבוצע על ידי הנאשם וארזואן במקרה הנדון, של מעקב אחרי משאית הברינקס בעודה מאובטחת וניסיון להתפרץ אליה ביום העברת כספים. כב' השופט גת קבע כי מתחם הענישה לגבי הנאשם נע בין 16 ל-30 חודשי מאסר (באותו מקרה הוחלט לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום).
- ע"פ(ת"א) 8774-06-22 יוסף סופיר נ' מדינת ישראל (26.12.2022): מקרה אשר דן בעניינו של נאשם שהורשע בסופו של יום בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה בנסיבות מחמירות. הנאשם, אשר עבד כמאבטח בחברת הבלדרות, התפרץ בצוואת עם אחר לרכב בלדרות והשניים גנבו מתוכו סכום של כ- 4.2 מיליון ₪. עונשו של הנאשם, ללא עבר פלילי, הופחת בבית המשפט המחוזי לשלוש וחצי שנות מאסר לאחר זיכוי מאחת העבירות בהן הורשע בבית משפט השלום. שאר רכיבי הענישה, ובהם קנס בסך מיליון ₪, נותרו על כנם. מבלי להקל ראש בשוני המשמעותי הנובע מחלקו של אותו נאשם כמצבע עיקרי וכן מחומרת השלמת המעשה, יש להפנות לכך שמעשי הנאשם במקרה הנדון בפני נקטעו אך בשל מעורבות המשטרה בשלב המאוחר של הביצוע.
- אוסף עוד כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה את אחד משיקולים אלה (ראו: ע"פ 6390/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (10.2.2021); ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

13. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. כחלק מהענישה הנלווית, יש להטיל על הנאשם קנס כספי, בהתחשב במוטיבציה הכספית לביצוע העבירות. במסגרת זו אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי בטיעוני ההגנה, על אף שלא הוצג כל ביסוס לכך. עוד אתחשב במידת מה בגובה הקנס שיוטל, בכך שכנגד ארזואן לא הוטל כל קנס כספי, זאת בשים לב לנסיבות חריגות אותן פירט כב' השופט בקר בגזר דינו.

העונש המתאים

14. ב"כ הנאשם טען כי ככל שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אשר הרף הנמוך בו עומד על מאסר בפועל, הרי שיש לסטות ממנו בשל שיקולי שיקום. לשם ביסוס טיעון זה, היפנה לתסקירי שירות המבחן. את שאלת החריגה לקולא ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, יש לשקול בצורה זהירה תוך בחינת קיומו של הליך שיקומי ושינוי שעבר נאשם. סטייה ממתחם הענישה תתאפשר רק במקרים נדירים ומובהקים המצדיקים זאת: "נקבע לא אחת כי יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בתוך כך, נקבע כי יש לבחון, בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת אשר הובילה אותו לביצוע העבירות... כך נקבע, כי יש לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ולסטות ממתחם הענישה ההולם רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם."

(ע"פ 1229/19 יפתח סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (1.7.2019)).

עיון מדוקדק בתסקיר שירות המבחן, מעלה כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי משמעותי אשר שינה את תפיסותיו ואת התנהלותו, זאת בשים לב למשך הזמן בו שולב בטיפול וכן התנהלותו לאורך הקשר עם שירות המבחן. תחילה, תיאר שירות המבחן את קשיי הנאשם במסגרת הליכים שהתנהלו בעבר, להשתלב בהליכים טיפוליים ולשנות את דפוסי התנהגותו. באופן דומה, הנאשם לא שיתף פעולה בהגעה לקבוצות טיפוליות ולמתן בדיקות שתן גם במסגרת צו פיקוח מעצרים שהוטל עליו במקרה הנדון לאחר שחרורו ממעצר. שירות המבחן אף ציין בתסקיר הראשון את התרשמותו השלילית מהנאשם, הנוטה להגמשת גבולות החוק תוך רצון להשגת כסף קל, מתקשה בהפעלת שיקול דעת בוגר ובהצבת גבולות פנימיים, וכן עם מוטיבציה נמוכה לערוך שינוי חיובי באורחות חייו. ניתנו מספר דחיות לשם בחינת שילוב הנאשם בהליך טיפולי, אולם לאורך הזמן עלו קשיים שונים:

- הנאשם לא מסר תחילה בדיקות שתן, בהמשך מסר בדיקות שנמצאו נקיות מסם, אך במקביל לשילובו בקבוצות טיפוליות שוב נמנע ממסירת בדיקות שתן בטענה כי הוא מתקשה לבצע זאת בנוכחות בודק.

- הקבוצות הטיפוליות בהן שולב הנאשם נערכו במשך כחודש וחצי (אמצע חודש דצמבר 2023 עד סוף חודש ינואר 2024), ובהמשך - התסקיר האחרון התייחס לקבוצה בה שולב הנאשם כחודש ימים בלבד לפני שנכתב התסקיר, כאשר לאחד המפגשים אף לא הגיע.

- בתסקיר האחרון, בו צוין אותו קושי של הנאשם במסירת בדיקות שתן, עמד שירות המבחן על ניסיון לזמנו לשיחות פרטניות והימנעות הנאשם מכך בשל טענתו לאילוצי עבודה. לפיכך, הסתפק שירות המבחן בשיחות טלפון איתו. בנסיבות כוללות אלה, כאשר הנאשם שותף בקבוצות טיפוליות במשך תקופות קצרות ביותר, התעוררו קשיים במתן בדיקות שתן לאורך זמן, הנאשם נמנע מלהגיע לשיחות פרטניות, וכן בהתחשב בחוסר המוטיבציה של הנאשם וקשיי הטיפול בעבר - התקשיתי לקבל את הערכת שירות המבחן ואת המלצתו. התשתית להערכה זו אינה מבוססת דיה, והנתונים שפורטו לעיל מציבים סימני שאלה משמעותיים לגבי סיכויי שיקומו של הנאשם והשפעת ההליך שעבר עד כה. ודאי שאין מדובר באחד המקרים החריגים והנדירים בהם ההליך שיקומי מעמיק הסתיים בהצלחה, בדרך של שינוי דרכי חשיבת הנאשם אשר הביאו אותו לביצוע העבירות. לפיכך, לא מצאתי כי מקרה זה נכנס בגדר אותם "מקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם". עם זאת, ולצד חשיבותו של עקרון ההלימה המנחה, יש לתת משקל להיבטים החיוביים שעלו בתסקירי שירות המבחן, זאת במסגרת קביעת העונש המתאים בגדרי מתחם הענישה.

לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם "כידוע, מדובר בהמלצה בלבד, זאת משום ששומה על בית המשפט לשקול שיקולים רחבים מאלה שאותם שוקל שירות המבחן" (רע"פ 4355/24 אחמד אבו אנטילי נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (23.6.2024)).

15. הנאשם בן 32, ובעברו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות סחר בסמים, מרמה ושיבוש הליכי משפט. הנאשם אף ריצה מאסר בעבודות שירות, ולמעשה ביצע את העבירות נשוא התיק הנדון במהלך ריצוי עבודות השירות. יש לראות נתון זה בחומרה, כשמאסר אשר הוטל על הנאשם לא היווה כל הרתעה כנגדו והנאשם לא היסס לבצע עבירות שונות בסמוך לתחילת ריצוי עבודות השירות. לצד זאת, יש לזקוף לזכות הנאשם את קבלת האחריות למיוחס לו בכך שהודה בבית המשפט בכתב האישום המתוקן, וכן את חלוף כשלוש שנים ותשעה חודשים מאז ביצוע העבירות, תקופה במהלכה לא נפתח כנגדו כל תיק חקירה חדש. בנוסף, יש לזקוף לזכות הנאשם את הקשר הטיפולי עם שירות המבחן, כפי שפורט לעיל, ואת ההתרשמות שעלתה בתסקיר האחרון כי הנאשם מוכון לעריכת שינוי בדפוסיו העברייניים ועושה מאמצים לשמור על יציבות תעסוקתית. מכלול נסיבות אלה, מציב את עניינו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה אך לא ברף הנמוך שלו.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. הצדדים יעבירו הודעה מוסכמת לגבי ימי המעצר תוך 14 ימים.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או חודשיים מאסר.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.12.24 ומידי חודש בחודשו.

ניתן צו כללי למוצגים, אשר יושבו לבעליהם, ובהיעדר בעלים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך ארבעים וחמישה ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.